



Β΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΙΝΤΕΑΛ

- 14/1/2008 Η επίσκεψη της Μπάντας Έραν Κόλριν
- 21/1/2008 Ο δικός μου φίλος Σεμπάστιαν Σίπερ
- 28/1/2008 Τα παπούτσια του νεκρού Σέιν Μίντοους
- 4/2/2008 Σε τέσσερα λεπτά Κρις Κράους
- 11/2/2008 Το σκάφανδρο και η πεταλούδα Τζούλιαν Σνάμπελ
- 18/2/2008 Time Κιμ Κι Ντουκ
- 25/2/2008 Ιστορίες πυροβολισμών Τζεφ Νίκολς
- 3/3/2008 Ιδιοκτησία Γιοακίμ Λαφός
- 17/3/2008 Εσείς οι ζωντανοί Ρόι Άντερσον
- 24/3/2008 Υπηρέτησα τον Βασιλιά της Αγγλίας Γίρι Μένζελ
- 31/3/2008 Μολιέρος Λοράν Τιράρ
- 7/4/2008 Άνθρωπος σπρώχνει καρότσι Ραμίν Μπαχράνι
- 14/4/2008 Η εποχή του θερισμού Μαρίνα Ραζμπέτζκινα



ΤΟ ΣΚΑΦΑΝΔΡΟ ΚΑΙ Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ LE SCAPHANDRE ET LE PAPILLON

Σκηνοθεσία: Τζούλιαν Σνάμπελ

Σενάριο: Ρόναντ Χάργουντ

Ηθοποιοί: Ματι   Αμαλρίκ, Εμανου  λ Σενι  ,
Μαρί - Ζοζ   Κροζ  , Μαξ φον Σίντοφ

Χ  ρα: Γαλλία (Έγχρωμο)

Δι  ρκεια: 112΄

Διακρίσεις: - Βραβείο Σκηνοθεσίας στο τελευταίο Φεστιβάλ Καννών.
- Πολλά   κρη Βραβεία.

Πρώτη προβολή:   ρα 8.15 μ.μ.

Δεύτερη προβολή:   ρα 10.30 μ.μ.

Η αληθινή ιστορία του αρχισυντάκτη του γαλλικού Elle, Ζαν - Ντομινίκ Μπομπ  , ο οποίος μετά από   να εγκεφαλικ   που τον ακινητοποίησε υπ  γόρευσε την αυτοβιογραφία του ανοιγοκλείνοντας το   να του μ  τι.

Ο Τζούλιαν Σνάμπελ επιστρατεύει   θε τέχνασμα προκειμ  νου να ξεπεράσει τον σ  κοπελο της ακινησίας, στην οποία   χει καταδικαστεί ο   ρω  ς του, φ  ρνοντας στην επιφ  νεια το εικαστικό του

παρελθ  ν. Το αποτέλεσμα   ίναι   νας αισθητικός θρί  μβος που υιοθετεί για   να μεγάλο μ  ρος της ταινίας την υποκειμενική οπτική γωνία του   νίκανου να μετακινηθεί Μπομπ  .   τι αναπόφευκτα θα μπορούσε να παραμείνει - και ως   να βαθμ     ίναι -   νας   μνος στη δ  ναμη της ανθρωπίνης θέλησης, μετατρέπεται   πό τον Σνάμπελ και τον διευθυντή φωτογραφίας Γι  νους Καμίνσκι σε   να διαρκ  ς παιχνίδι   νάμεσα στο παρόν και το παρελθ  ν, στη φαντασία και την πραγματικότητα, εικονοποι  ντας   κρη και τα σ  μβολα του τίτλου: σ  μβολο το πρώτο του σωματικού εγκλωβισμού και μιας απελπισμ  νης τ  σης φυγής το δε  τερο.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΤΣΑΒΟΣ

Μια υπ  θεση που συνδυ  ζει με ασυν  θιστο τ  πο μια τραγική και δυσ  ρεστη ιστορία με μια   ισθηση ελπίδας και εικαστική ομορφιά,   ίναι η ταινία που γ  ρισε ο Τζούλιαν Σνάμπελ. Διάσημος ως εικαστικός, ο Σνάμπελ τιμ  θηκε με το βραβείο σκηνοθεσίας του τελευταίου φεστιβάλ των Κανν  ν, γυρίζοντας μία   κρη ιστορία για μια βασανισμ  νη προσωπικ  τητα, που βασίζεται σε αληθιν   γεγον  τα.



Οι δύο προηγούμενες ταινίες του, ο "Μπασκιά" και το "Πριν πέσει η νύχτα", έχουν αυτά τα κοινά στοιχεία με το "Σκάφανδρο και η πεταλούδα". Η ταινία παρακολουθεί την αληθινή ιστορία του Ζαν Ντομινίκ Μπομπι, αρχισυντάκτη του περιοδικού Elle, κοσμικού ανθρώπου με ιδιαίτερα έντονη κοινωνική ζωή, που υπέστη εγκεφαλικό επεισόδιο λίγο μετά τα σαράντα του χρόνια.

Η ταινία αρχίζει με την έκπληξη και το σοκ, με το οποίο ο Μπομπι διαπιστώνει ότι συνέρχεται από κώμα στο νοσοκομείο, χωρίς όμως να μπορεί να κάνει καμία απολύτως κίνηση. Το σύνδρομο εγκλεισμού, από το οποίο υπέφερε, δεν του επέτρεπε να κινήσει κανένα απολύτως σημείο του σώματός του, εκτός από το ένα του βλέφαρο. Από εκείνο το σημείο και έπειτα, ολόκληρη η ζωή του περνάει με μια διαδοχή αναμνήσεων σε φλας μπακ. Το λαμπερό και αγχωτικό επαγγελματικό του περιβάλλον, η σχέση του με τον

πατέρα του και με τη γυναίκα του, οι φίλες του ξετυλίγονται μέσα από το ανοιγόκλεισμα του βλεφάρου, που ο Σνάμπελ χρησιμοποιεί και στον φακό της κάμερας.

Κλεισμένος στο σκάφανδρο της αρρώστιας του, ο Μπομπι επιδίωξε και απέκτησε την ελευθερία της πεταλούδας, καταφέροντας να αποτυπώσει την προσωπική του εμπειρία σε ένα βιβλίο.

Με τη βοήθεια της λογοθεραπεύτριάς του, ο Μπομπι ανέπτυξε έναν τρόπο να επικοινωνεί, αλλά και να γράφει. Εκείνη διάβαζε το αλφάβητο και εκείνος ανοιγόκλεινε το μάτι όταν έφτανε στο σωστό γράμμα. Με αυτόν τον επώδυνο τρόπο, γράμμα γράμμα, ο Μπομπι ολοκλήρωσε το βιβλίο και άφησε την τελευταία του πνοή τρεις μόλις ημέρες μετά την έκδοσή του.

Ο Σνάμπελ, με την ιδιότητα του εικαστικού καλλιτέχνη, αλλά και με τη βοήθεια του **Γιάνους Καμίνσκι στην εξαιρετική φωτογραφία**, έχει δημιουργήσει μια ταινία, η εικόνα της οποίας κινείται ανάμεσα στην εικόνα ενός ζωγράφου και τη θολή ανάμνηση ενός ονείρου.

Το "Σκάφανδρο και η πεταλούδα" δεν μπορεί κανείς να υποστηρίξει ότι είναι μια ευχάριστη ταινία. Είναι όμως μια ιστορία φτιαγμένη με ευαισθησία και τρυφερότητα για τον ήρωά της και τη γαλήνη που βρίσκει ανάμεσα στους φίλους του και την αγάπη τους, καθώς και τον τρόπο απόδρασης από μια δυσβάσταχτη πραγματικότητα.

Π. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

